

Dvarteerværtens Forpligtelser strække sig imod den Indquarterede, naar denne alene skal forsynes med Dvarteer, men iøvrigt erholder Forpleining ved directe militair Foranstaltning; men da saadant ikke sjeldent har været Tilfælde, det saavel i Begyndelsen af Krigen som senere, anfaaes det fornødent at give Regler for dette Tilfælde. Naar de Indquarterede derimod bleve forpleiede af dem, hos hvem de vare indquarterede, tilstod Frd. § 17 de Indquarterede hos Dvarteerværten at erholde et Maaltid varm Mad mod 3 f. dagligt, men det blev anseet stemmende med Forholdets Natur, at Dvarteerværten i det omhandlede Tilfælde blev paalagt at sørge for den Indquarteredes hele øvrige nødvendige Forpleining udenfor Middagsmaaltidet, da navnlig Soldaten under de Forhold, som kunde antages at finde Sted under Krigstilstand, kunde have ligesaa stor Bænkthed ved selv at forskaffe sig de øvrige til Livsopholdet tilvante Gjenstande, som Middagsmaaltidet. Efter Frd. af 9de Mai 1806 § 18 var Dvarteerværten foruden de nævnte 3 f. dagligt for Middagsmaaltidet tilstaaet respective 4 og 6 f. dagligt i Dvarteergodtgjørelse, eftersom det var Sommer- eller Vintercantonement, men naar Dvarteerværtens Forpligtelse blev udvidet til at forsyne den Indquarterede med fuldstændig Forpleining, var det billigt, at den Godtgjørelse, som hidtil var tilstaaet, paa passende Maade blev forhøiet. Endelig fandt man, at den Maade, paa hvilken Godtgjørelsespengene skulde efter § 19 udbetales Dvarteerværten (se §§ 20—23), kunde ordnes paa en simplere og lettere Maade.

Paa Grund heraf udkom under 6te Juni 1848 en provisorisk Placat, hvorved flere Modificationer bleve foretagne ved Frd. af 9de Mai 1806, og ved hvilken navnlig sidstnævnte Lovbuds §§ 17—23 bleve suspenderede. I denne Placat blev der navnlig fjernet mellem, om Tropperne enten erholde Naturalforpleining ved directe militair Foranstaltning, eller om de forpleies af dem, hos hvem de ere indquarterede. I førstnævnte Henseende skulde den Indquarterede foruden selve Dvarteret alene anvises fri Benyttelse af Skøkkenleilighed samt Køgeapparater og Brændsel til Madkogning, og det blev ikke anseet nødvendigt herfor at tillægge

Dvarteerværten nogen Godtgjørelse. I sidstnævnte Tilfælde derimod blev det paalagt Dvarteerværten at give den Indquarterede fuldstændig Forpleining af sund og god Besskaffenhed, alene med Undtagelse af Brød, og blev derfor tilstaaet 12 f. dagligt i Godtgjørelse; der skulde betales contant paa Stedet af den Indquarterede, saaledes at senere Reclamationer om Godtgjørelse ikke skulde kunne tages til Følge.

Efter de Erfaringer, man imidlertid senere under Krigen havde erhvervet, blev det befundet, at de Bestemmelser, som vare optagne i den provisoriske Placat af 6te Juni 1848, trængte til flere Forandringer. Det blev saaledes navnlig befundet uden Hinder for de militaire Interesser, at Dvarteerværtens Forpligtelser mod de Indquarterede, selv i Tilfælde af at disse ikke erholde Naturalforpleining ved directe militair Foranstaltning, men forpleies af dem, hos hvem de ere indquarterede, bleve indskrænkede til at levere et Maaltid varm Mad dagligt, og Krigsministeriet fandt saa meget mindre Betænkkelighed ved i et Circulaire af 23de Decbr. 1848 at indskrænke Dvarteerværtens Forpligtelse hertil, som det maatte erkjendes, at den Betaling, der efter Placaten var tilstaaet Dvarteerværten for fuldstændig Forpleining, var usforholdsmæssig ringe, og vilde blive det i højere Grad, jo længere Krigen maatte vedvare. Endvidere maatte det erkjendes, at det var ubilligt imod Dvarteerværten, naar der i Placatens § 5 var nægtet ham Ret til at fordrø Godtgjørelse for selve Dvarteret til Militaire af Underklasserne; hvorfor der ogsaa ved Krigsministeriets Circulaire af 20de Sept. og Indrigsministeriets Circulaire af 5te Octbr. f. A. blev tilstaaet de vedkommende Værter, hos hvilke de under Baabensstilstanden cantonnerende Tropper bleve indquarterede uden Bespisning, en extraordinair Betaling for Dvarteer af samme Størrelse, som ved Forordningen af 15de Novbr. 1806 § 16 er normeret i Fredsgarnisonerne, nemlig respective $3\frac{1}{2}$ og $1\frac{3}{4}$ f. pr. Mand. Da Placaten udkom, blev det forudsat, at Krigen alene vilde blive ført om Sommeren, men i de tvende Krigsaar har det faktisk været Tilfældet, at Skjoldaderne og